

زمینه و هدف : سازمان جهانی بهداشت سلامتی را به عنوان سطحی از خوب بودن در تمامی جنبه های جسمانی ، روانی و اجتماعی تعریف نموده است و فقط عدم وجود بیماری را در نظر نمی گیرد. اما آیا پزشکان خود نیز به این تعریف پایبندند؟ مطالعه حاضر قصد ارزیابی از نحوه ی نگرش و رفتار پزشکان در خصوص مراقبت های سلامت از خود در شهر قزوین دارد.

مواد و روش ها: پرسش نامه ای جهت سنجش میزان میزان رعایت مراقبت های سلامت و پیشگیری از بیماری ها توسط پزشکان درمانی و هیئت علمی بیمارستان های آموزشی شهر قزوین به صورت سوالات چند گزینه ای تهیه شد. پس از توزیع پرسش نامه ها و جمع آوری پرسش نامه های برگردانده شده ، از روش های آماری توصیفی و تی تست و کای اسکوئر برای تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده گردید..

یافته ها: تعداد ۱۲۰ پرسنامه تهیه و در میان جمعیت مورد مطالعه توزیع ، تعداد ۱۰۰ پرسشنامه در پایان باز گردانده شد. در این مطالعه میانگین سنی پزشکان شرکت کننده $37/99 \pm 9/44$ بود. در زمینه وضعیت سلامت پزشکان $31/9\%$ چکاپ دوره ای را انجام داده و $68/1\%$ انجام نداده بودند. پزشکان مورد مطالعه در صورت بروز مشکل پزشکی $47/3\%$ مراجعه به متخصص مربوطه را داشته ، $3/2\%$ به پزشک عمومی ، $7/5\%$ افراد مراجعه به اورژانس ، $15/1\%$ افراد مشاوره تلفنی ، $6/5\%$ افراد مشاوره حضوری و $20/4\%$ افراد خوددرمانی داشته اند.

نتیجه گیری: سلامت پزشک از اهمیت زیادی دارد. عدم برخورداری پزشک از سلامت می تواند تأثیر مستقیم بر مراقبت های بهداشتی بیمار داشته باشد. براساس نتایج مطالعه $31/9\%$ پزشکان کنترل دوره ای توسط پزشک دیگر را داشته و تجویز دارو در 29% آنان خود مصرفی بوده است. نتایج انجام آزمایشات خاص در پزشکان زن و مرد در مطالعه فعلی نشان می دهد که پزشکان از معیارهای توصیه شده در انجام آزمایشات پیروی نمی کنند. لذا پیشنهاد می شود کلیه پزشکان حتی متخصصین باید شبیه به سایر آحاد جامعه یک پزشک عمومی (خانواده) داشته باشند که بتواند مراقبت های منظم، مستمر و موثر را برای آنها فراهم نماید.

کلمات کلیدی: پزشک، سلامتی، مراقبت از سلامتی، بیمار، کیفیت، مراقبت از خود